

İsmail Ersin Dalgıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.11.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aydınlanma

Değişim,
Değişti,
Değişmiş,
Değiştim.

Tıpkı bir çiçek,
Tıpkı bir su,
Tıpkı bir taş,
Tıpkı bir ölüm,
Tıpkı bir ölümsüzlük,
Tıpkı bir alemşümul, evrensel,
Tıpkı bir alenen.

İsmail Ersin Dalgıç

4 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Ayırarak Güç Yok

Değişmeyen yalnız değişimdir,
Her şey değişim halindedir,
Bir anlamda doğaya dönüş oluyor.

Yani ne dünyada yeni bir şey var,
Ne de bir şey doğada kayboluyor,
Bir insan ölüyor toprak oluyor.

Doğadan geliyor doğaya karışıyor,
Protein olarak geri geliyor.

Ama bitkiye, ama hayvana,
İllaki insana karışıyor.

Bizim elimizde değil,
Doğanın kanunu bu.

Sen bendesin ben sendeyim,
Benim hakkım sende,
Senin hakkın bende,
Bunu ayırarak güç yok evrende.

İsmail Ersin Dalgıç

26 Ocak, 2004

Biyografimi merak ediyorsanız ilkokulu yedi senede bitirdim başka diplomam yok. Üç çocuk sahibiyim, üçünü de üniversite sıralarından geçirttim. Torunlarım, gelinlerim, hanımım ve ben bahtiyarım. Bu düzende mi!

İsmail Ersin Dalgıç

Bilim adamları

S.S.K. hastasıyım.
Meşakatlide olsa,
Sayın Hakkı Polat vasıtasıyla,
Rahatsızlığıma tanı koydu,
Doktor Gülsen Öğmen hanım.

Küçük ameliyat,
Biyopsi için araştırma,
Düşünmek bile istemediğim,
O büyük hastalık,
Kanser.

Karabasanlar düşünceler,
Önce Dokuz Eylül,
Sonra Ege Üniversitesinde
Hocalarla görüşmeler.

K.B.B. Doç.Tayfun Kirazlı bey kuşkulu,
Tabii biz ondan kuşkulu.
Araştırma yapmamızı önerdi.
Gastroenteroloji Reflü bölümü başkanı,
Doç. Serhat Bor'a,
Notlarla gönderildim.

Randevular evet bende bir telaş,
Tayfun bey Serhat beyle konuşur,
Konuşmaları hatırlayan Serhat bey,
İlk cümlesi senin hastalığın karmaşık.

Psikolojik durumumu düşünmeden,
Allak bullak etti beni.
Kendimi toparladım,
Metin olmam gerek.

Bilim adamları!

Bilimsel araştırma yapıyorlar ya,
Bilim insan içindir benim bildiğim,
İnsanı önce karşında kazan,
Kazan ki bilimsel araştırman,
Sapasağlam ayakları üzerine bassın.

Psikolojik tedavinin sermayesi ne ki?

Üç beş tane güzel sözler.

Tabii hastanız çok,
Yaptığınız işi küçük görmüyorum,
Kanser hastalığını da küçük görmeyiniz.

İsmail Ersin Dalgıç

25 Mart, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Buz gibi

Özlemlerin gizli arzuların,
Dikizciliğın kaçamakların, penceresisin.
Hep yarım kalmışlığın, arzularısın.

Geel geel sahte sevgiye gel!
Eteğini aç.

Yitirilmiş gizli arzuları,
Tak ağına örümcek gibi.

İç gıcıklayan suretinle görünüp,
Gideceksin silinip.

Yalnızsın,
Yatağın buz buz gibi.

Yitirilen bellekle,
Yarıda kalan yaşam.

Hey karşı penceredeki!

Sen kendindesin,
Kendinle olacaksın.

Yalnızsın.
Yatatağın buz,
buz gibi kalacaksın.

İsmail Ersin Dalgıç

9 Mart, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Çiçeklerim

Nergis yasemin,
Sevdiğim koku benim.

Küçükken tatlı,
Büyüyünce acı olan.
Kokusunu dünya çiçeklerinden alan

“Çocuğumun çocuğu”

Ben mi yaşlandım?
Mutluluğumun sonu mu bu

Meyvemim meyvesi,
İnsanlara karışmak,
Tüm evrenle kucaklaşmak.

Kolay mı kazandım!
Şükranlarım sanadır,
Yüzümdeki çizgiler.

İsmail Ersin Dalgıç

11 Ocak, 2004

Antoloji amotör şairler sitesi yeni üyesiyim. Çekinerek şiirlerimi yayımlamaya başladım. Kısa zaman içinde beni cesaretlendiren maillerle karşılaştım. Ben zaten yazdıklarımın eleştirilmesini istiyorum. Eksiklerimle ilgilenen sizler gibi sanat severler arıyordum, bundan sonra göndereceğim yapıtlarımda eleştiriye açtım. Sizlerin görüşleriyle olumlu olumsuz yanlarımı öğrenmek istiyorum. Denizde bir damlada olsa sanata ve insanlığa ışık verebilirim sevineceğim. Beni tanıyan tanımayan sanatla uğraşan herkeze teşekkür eder başarılar dilerim.

İsmail Ersin Dalgıç

Çocukluk

Küçük şeylerle mutlu olan,
Küçük şeylerle üzülen,
Bir ben var kendimde,
İçimdeki çocukluk.

Öldürmeye gerek yok,
Acıtıcı sevmeye de.
Yalın bir insanım,
İçimdeki çocukluk.

Ben sizden çok şey mi istedim!
Temiz bakış güzel sözler,
Bunu bana çok görmeyin,
İçimdeki çocukluk.

İsmail Ersin Dalgıç

14 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Değişim

Eski İsmail gitti yeni İsmail geldi,
Ne yazık ki yeni İsmail'i yargılıyorsunuz,
Kendi içinde yaşadım,
Ekonomik siyasal kültürel devrimi,
Sanki yılan kabuğunu değiştirmiş gibi,
Ben sınıfımı buldum.

Kusura bakma ensesi kalın,
Savunacağım son nefesime kadar,
Düşündüğüm fikrimi.

Bilsem ki dünya üzerinde bir tek zerren var,
Karşımdayım bir saniyelik nefesim de kalsa.

Canlı cansız size sesleniyorum,
Düşmanınızı bilin, bilin ki,
Hep beraber doya doya kucaklaşalım.

Emekçiler size bir çift sözüm var,
Dünyada daha silah icat edilmedi,
Bizim güç birliğimize karşı,
Kullandığımız an kurtuluşumuz demektir.

İsmail Ersin Dalgıç

14 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Dörtlük

Takip ettin, tahrik ettin,
Kırık dökük sevgiyle,
Gönül boşluğumu keşfettin.

Karşıma çıktın,
Ben sormadım,
Elimden tuttun,
Yüz vermedim,
Yüzüme güldün,
Sır vermedim.

Yanağından öptüm,
İz kalmadı,
Sana söyleyecek,
Söz kalmadı.
Seninle gidilecek,
Yol kalmadı.
Bu nasıl sevda?

İsmail Ersin Dalgıç

12 Eylül, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Gülüm

Seni araya araya,
Bir hal oldum sokakların ardında.
Konağa gittim bulamadım,
Teleferiğe çıktım boşuna.
Bir sabah otobüste,
Acep çıkar mı dersin karşıma?
Yoksa gece uykuda mı bastırır?
Kuşlardan kelebeklerden,
Havalardan belli olur mu dersin?
Gelişi acep kibarımın,
Yoksa nasırıma mı basar?
Gelsin ya sevgilim varsın gelsin,
Nasıl gelirse gelsin.
Anlat bana gülüm,
Aşk bu mudur, nedir dersin?

İsmail Ersin Dalgıç

9 Mayıs, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Güneşin Şakağında

Ben neden diğerleri gibi değilim,
Neden!
Soyut ve somutu algıladığımdan mıdır?

Benim ibadetim insan,
Cenneti cehennemi kahinatta aradım ben.

Bilsem ki tanrım,
Canımı aldın,
Doğumdan önceki,
Ölümden sonraki senin,
Geri kalan benim.
İstesen de alamazsın ki.

Çılgın gönlümü bilenler,
Bizi merak ediyorsan,
Güneşin şakağından,
Yıldızları görenlerdir.

İsmail Ersin Dalgıç

1 Ekim, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

İki İsmail

Yaşam çizgisinde koşturmaca,
İkisi de hastalıktan mustarip,
İki İsmail,

Hayatının üçte ikisini tamamlamış,
Kalan biri için çare arar.

Yaşımın elli beşte biri değil,
Meyvamın meyvası.

Daha yeni tomurcuk tertemiz,
Ölmez kökler saldın dünyaya.

Sanki can pazarındayız,
Çocuğumun çocuğu,
Bu yarışta tabii birinci.

Ben artık değişmeyen değişime,
Sonsuzluğa yol almaktayım,.

Askerlik gibi mi desem,
Nöbetimi devredecem.

Süratle hastalığını yenen torunum,
Adeta şaşırttı beni.

Ben ise bitti dediğim hastalığım,
Bakmışım düzinesiyle sırada.

Çana kana ye,
Ömrüne de noktayı koymayı unutma.

Biri yok oluyor,
Biri var oluyor,
Doğa kendini yeniliyor,
Yeni filizler veriyor.
İsmail,
İsma,
İs,
İ.

İsmail Ersin Dalgıç

2 Şubat, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

İnsanlar

Hey hey insanlar,
Biz nereye koşuyoruz?
Ömür dediğimiz ne ki?
En fazla yüz yirmi yıl.

Kendini beğenmiş sana söylüyorum,
Bir tek başına var olamayacağını,
İstesen de istemesen de kardeşiz,
Milyonlarca iple bağımlıyız.

Bırak egoistliği, bırak sövmeyi,
Paylaşmayı bil, bil ki,
Altı milyar insan şarkılar söylesin,
Bak o zaman göreceksin,
Dünyadaki mutluluğu.

Sen kabul etmesen de beraber yaşayacağız,
Doğanın kanunu bu,
Diyalektik ve materyelizimin gereği,

İsmail Ersin Dalgıç

1 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Kafa

Mecazi anlamda kullanırsak,
Yukarı ki kafa,
Birde aşağı ki kafa vardır.

Aşağı kafanın rotası bizim elimizde,
Kaçırırsak baştan kara gelir.

Yukarı ki kafa usumuz,
İnsanın anlama ve önleme yetisi,
Kurtuluş yolunu araştırma,
Bu bana bir us pahasına geldi,
Muhakeme etmemi sağladı.

Kafa değil us yeteneğimizi geliştirmeliyiz,
Kendini yöneten dünyayı yönetir,
Us,
Uss,
Usss.

İsmail Ersin Dalgıç

8 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

O bir çocuk

Yalın ayak başı kabak,
Kırk günlükken,
Toprakla tanışır,
Kesekler yatak,
Yapraklar yorgan.

Büyüklerimin büyüklerinden öğrendiği,
Kulağıma ilk fısıltı,
"Yalan söyleme çocuğum"
Nasıl bir şartlanma?
Zaman içinde öğrendiğime göre,
Söyleneceklerin sınırı yok.
Dürüst olmanın sınırı var.
Değer baktığın yerde değil,
Bakışında olsun.
"Olsun ya"
Hani bunun mayası?
Çocukmuş demeyin.
Elli beş yaşımdayım,
Kulağıma okunanla,
yürüyorum.

"Hele ninemin"
Komşunun meyvasını koparıp,
Helalık alması var ya,

İşte benim mayam,
Çocuk muyum neyim?

İsmail Ersin Dalgıç

8 Mart, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

O Biri

Sen,
Ben,
O,
Biri sen,
Biri ben,
Biri o,
Sen bendesin,
Ben sendeyim,
O sonsuz.

İsmail Ersin Dalgıç

31 Aralık, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Olmasın

Yontula yontula,
Neyim kaldı ki?
Çocukken de! ...
Devletlerin dinlerin,
İtaat et emri.
Okulda, meslek eğitiminde,
Askerlikte, memurlukta,
Ve de
Din eğitiminde
İtaat et.
Empati kuramayanlar,
Statükocular size sesleniyorum.
Bana ölünce mi,
Söz vereceksiniz,
Hani benim özgüvenim.
Yontula yontula,
Neyim kaldı ki?
Dayanılması çok güçtür,
S
U
S
M
A
K.
İsterseniz yaramaz,
Yasalara uymaz deyin.
Duygularımla, vicdanımla,
Özgüvenimin isyanıyla.
Uygarlıksa adı kültürse,
Hadiyin oradan be,
Böyle itaat olmasın

İsmail Ersin Dalgıç

27 Ekim,2004

İsmail Ersin Dalgıç

Oturduğun Yerde Uyuyorsun

Musa,
Davut,
İsa,
Muhammet,
Muhabbet etmek istiyorum,
muhabbet.

Hanginizden başlasam,
Aranızda pek fark yok,
Hep aynı konu, cennet cehennem,
Aynı korku her zaman.

Hanginize el atsan,
Biyoloji, kimya ne de bilim,
Bu mu felsefe hani eşitlik?
Hiçbiriyle ilgisi yok.

Din adına adam öldürme,
Ganimet ve zulüm.
Bu yolda mağluptur galip olan.

Sıkıldım pencereyi açmak,
Kaçmak istiyorum kaçmak.
Çoğalmak istiyorum,
Düşüme diken battı,
Çıkartmak istiyorum,
çıkartmak.

Hegel,
Maks,
Engels,
Mantığına uymayandan vazgeç,
Usuma sesleniyorum, usuma er geç.

Pek uzak değil,
Mevlana,
Yunus,
Pir sultan,
Bedrettin,
Hümanist toplumcu değerler.

Hemen yanımda,
Aydınlanma rönesansı yakalayan,
Nazım Hikmet,
Yaşar Kemal,
Aziz Nesin,
Ataol Behramoğlu,
Gibi aydınlar.
Boşluktayken,
Üzerine ayaklarım bastırdılar.

Sımsıkı insana sarıl,
Sar,

ma,
lan,
sakın bırakma.

Bağırarak istiyorum,
Çoğalmak istiyorum çoğalmak.

Dünya pazarında,
Para karşılığında olanla olmayan,
Ayan beyan, düşünden,usundan,
Gelin hep beraber paylaşalım.
Kardeş olalım,

K
A
R
D
E
E
Ş.

İsmail Ersin Dalgıç

11 Ağustos, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Oy Karadeniz

Temmuz ayı.
Düşüncelisin.
İzmir'e gözyaşı mı olacaksın,
Nafile.

Hiişt hiişt dedim, hadi gel.
Yalnızsın.

Gece gündüz beraberdik,
O bana güldü, ben ona el salladım.

Üstünden kalkmayan bulutlar,
Hemen kaynaştılar.

Yaz yağmuru denecek şekilde,
Doğanın bin bir rengine, Karadeniz'e

İnce giysilerle,
Sudan çıkmış balık gibiyim.

Katıksız insanımızın,
Cömertliğine benzer.

Bulut,
Yağmur,
Kısa pantolonla ben,
Deniz,
Bahtiyarız.

İsmail Ersin Dalgıç

30 Temmuz,2004

İsmail Ersin Dalgıç

Öz Eleştiri

Sanat sanatçı için mi?
Anlayamadığım şiirler için,
Düşündüğüm olmuştur.

Ustaları okuduğumda anladım,
Eksiklerimin olduğunu.

Dizeler, sözler, cümlelerle,
Kafa göz kırıyorum,
Baştan kara giriyorum.
Şiirlerim dikine,
Evet slogan gibi.
Böyle mi olacak doyuruculuk,
Ne derinlik, ne dolaylı anlatım,
ne de uzak çağrışım.
Baktım ki havanda su dövüyorum.
Felsefe edebiyat,
İşte bunlar eksiklerim.

Heey, heey nefes almadan koş ve yakala
Bilinmeyen yerden, bilinenleri getir,
Getir ki,
Kainat faydalansın usumuz uyansın.

Haydi İsmail kolları sıva,
Yapacağın işi doğru yap,
Ben ki her kavgada,
Ya varımdır ya da yok.

İsmail Ersin DALGIÇ

2 Mart, 2004

Antoloji amatör şairler sitesi yeni üyesiyim. Aranıza katılmaktan mutluyum. İlk şiirimi kendime öz eleştiri yaparak katılıyorum. Bu şiirden sonra yayımlayacağım yapıtlarımı eleştiriye açıyorum. Katılırsanız memnun olurum. Şiir yazılmaz yaşanır. Ben yaşadığımı yazıyorum. Sanat yönünden faydalı olabilirim mutlu olacağım. Şimdiden hepimize teşekkür ediyorum.

İsmail Ersin DALGIÇ

5 Ekim, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Sen sevgiden ne bilirsin

Sevgiler var suya yazılır,
Buğarlaşır yok olur gider.

Sevgiler var kalbe yazılır,
Tüm evrene mal olur gider.

Sevgiler var havaya yazılır,
Ufak bir rüzgarla yok olur gider.

Sevgiler var benliğe yazılır,
Seninle var olur gider.

Sevgiler var yalanlarla yazılır,
Hiç olur gider.

Sevgiler var bedenine yazılır,
Canlılarla var olur gider.

Sevgiler var çıkarlar için yazılır,
Maliyeti desisedir.

Sevgiler var emek ile yazılır,
Tadından yiyemezsin.

Sevgiler var pazar pazar dolaşsan,
anlatmakla bitiremezsin.

Hey, canlı cansız size sesleniyorum,
Benim gibi bahtsız olursanız,
Yaşarken ölmüş sayılırsınız.

Eyvah!
Ben ölmedim yaşıyorum,
Evet!
Hayal ettiğimi arıyorum.

İsmail Ersin Dalgıç

14 Şubat, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Seni Ne Etsem

O biri değil,
Dediğim dedik diyen,

O biri değil,
Kendi söylediğinden başkasını kabul etmeyen.

O biri değil,
Kaya gibi sert esneklik göstermeyen.

O biri değil,
Ailesi için kendini feda eden.

O biri değil,
Yarımız, anamız, avradımız.

O biri değil,
Seni ne etsem de eylesem anlatsam.

İsmail Ersin Dalgıç

5 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Sımsıcak

Ocak ayı soğukları,
Gripten muzdaripim.

Sabahtan kalktım,
Şalterler indirilmiş sanki,
Ne ses, ne duyma.

Gecikmeli de olsa,
Dr. Gülsen G.Öğmen'e

Aman doktor canım doktor,
Derdime bir çare.

Çaresiz dert yok der gibi,
Hem psikolojik, hem patolojik,
Uyguladı tedavisini.

İnsan sıcaklığı, sımsıcak,
Hayata yeniden bağladı beni.

Hipokrat yeminine bağlı kalmışsın,
İnadına ömrün uzun olsun,
Başarılar doktor hanım.

İsmail Ersin Dalgıç

8 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Sınıf

Ne biçim düzen bu?
Düzen kim düzülen kim?

Sermaye sınıfı,
Sana sesleniyorum!

Anadolu da bir deyim var,
Derviş dervişin arkasına,
Sırayla geçermiş.

Hele bak,
Sen o zaman göreceksin,
Düzülen kim.

İsmail Ersin Dalgıç

6 Ocak, 2004-10-06

Nazım Hikmet' ede söylendiği gibi "yağdı yağmur çaktı şimşek, sen de mi şair oldun be eşsoğlu eşek" sözlerini duyma pahasına. Aziz Nesin' in sözlerine göre " Cesaretle bekaret bir kere yırtılır" düşüncesine inanarak, gelin hep beraber benim "BABİL" bahçeme bakalım neler var.

İsmail Ersin Dalgıç

Sönmesin

Hep onu bekledim,
Ama hiç usanmadım,
Hiçbir şey de yok,
Bu nasıl bir duygu?

İçimdeki fırtınalar,
Sevdiğimi hatırlar,
Hayal mi gördüm,
Yoksa düşün mü bu.

Güneş kadar parlak,
Yıldızlar kadar gösterişli,
Hanımeli,
Ebruli kadınıam.

Sevdim mi çocuk gibi seveceksin,
Tertemiz duygularla,
Hiçbir karşılık beklemeden,
Tüm benliğimle katılacaksın,
Emeğimle bedenimle.

Uyan be aymaz,
Yine rüya görüyorsun,
Vurgun yemiş dalgıç gibi,

Sönmesin,
Dur be düşüm,
Ümit ışığım.

İsmail Ersin Dalgıç

28 Şubat, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Suçluyum

Suçum doğru olmak mı?
Olduğum gibi mi gözükmek.

Suçum çocuk gibi inanmak mı?
İnsanların kötü yanlarını görmemek mi?

Suçum insanları olduğu gibi kabullenmem mi?
İnanlara insan gözüyle bakmam mı?

Suçum insanlardan kötülük gelmeyeceğine inanmam mı?
İyiliği kötülüğü onlarla paylaşmam mı?

Ben suçluyum, insanlarla yaşamayı ilke edindim,
Ben suçluyum, suçsuzların yanındayım.

Ooy ana baba!
Bu insan kalabalığı içinde yalnızım,
Yalan söylemeyi öğretmediğiniz için,
Bu yaştan sonra alışabilirsem,
Gelin beni kurtarın.
Hala inadıma devam ediyorum,
Bu beladan kurtulamıyorum.

İnanmak mı yukarıdaki felsefeye?
Ben yine suç işliyorum,
İlemeye de devam ediyorum.

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlarmış,
Belki benim ütopyam diyeceksiniz,
İnsanlık bunu görecek,
Yalan söyleyene kainatta yer bulunmayacak.

İsmail Ersin Dalgıç

25 Şubat, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Şöhretlisin

Aşk nedir?
Medresede ibadet,
Kilisede haç çıkarma mı?
Havrada mum mu yakma?
Nedir!

Evrensel orospu,
Para!
Beğenmediğin çirkin kadının,
Veya kıllı erkeğin,
Koynunda mı yatmadır?
Nedir!

Tabi ki senin hakkın,
Sevdiğin kadın yoksa,
Ve sevdiğin erkek.
Tüm canlılara sövmek mi?
Nedir!

Çocuğum ya şaşarak,
Bulutlara bakarak,
Doyasıya oyun oynamak gibi,
Derin bir denize dalmak mıdır?

Tün insanları özümseyerek,
Evet.
Ayrım yapmadan anlamak mıdır?
Nedir!

Hayır canım,
Sen ki,
Dünyanın en kutsal varlığı,
Ne medrese,
Ne kilise,
Ne havra,
Ne para,
Ne de küstahsın.
Sen çocuk kadar,

Berrak,
Güneş kadar parlak,
Satın alınmayacak kadar şöhretlisin,
İnsansın insan.

İsmail Ersin Dalgıç

18 Eylül,2004

İsmail Ersin Dalgıç

Üç düşünür

Darvin, Marx, Engels,
Felsefe ustalarım benim.

Karanlıkta yürüyordum,
Aydınlattınız beni siz.

Ölmez eser bıraktınız,
Cümle alem hepimize.

Emekçiler yürüyecek
Sizin çizdiğiniz yolda

Küresel mücadele başlayacak
Herkes birbirini kucaklayacak.

Sömürü üçkağıtçılık kalkacak,
Bütün kainat şahlanacak.

Ne ırk, ne dil, ne de din,
Böyle bir ayırım olmayacak.

Bütün uluslar birleşecek,
İnsanlar kardeş olacak.

Benim düşüm bu,
Hiçbir şüphem yok zaten.

Hep beraber taşıyacağız,
Enternasyonel bayrağını.

Bir daha inmeyecek,
Dünyanın merkezinden.

İsmail Ersin Dalgıç

12 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Üç Kadın

Hayatıma üç kadın girdi,
Biri anam
kanımdır.

Hayatıma üç kadın girdi,
Biri karım
canımdır.

Hayatıma üç kadın girdi,
Biri hayal
gücümdür.

Anam elimden tuttu,
Karım yanımda yürüdü,
Hayal gücüm ayakta durdurdu.
Biri kanım,
Biri canım,
Biri evrem.
Kanım,
Canım,
Evrem.

İsmail Ersin Dalgıç

31 Aralık, 2003

İsmail Ersin Dalgıç

Üç kelime

Doğdun İsmail,
Ne de güzel,
İnsanlara karıştın.

Yaşadın İsmail,
Fakirlikte de onurunla,
Emeğinle geçindin,
Verilmeyecek hesabın yok.

Öldün İsmail,
Ulan hergele,
Sanki yüz metrecisin.
Her işin aceledir,
Ölmek gibi.

İlahi İsmail,
Bu kadar iş için mi geldin dünyaya?
Doğduk,
Yaşadık,
Öldük.
Üç kelimedenden ibaret hayatımız.

Şaşırdın mı İsmail?
Doğanın kanunu bu.

İsmail Ersin Dalgıç

21 Ocak, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Üç yüz gün

Görücü usulüyle evlendim,
Büyüklerime saygımdan,
İyi de etmedik değil,
Üç tane çocuğumuz var.
 Birbirimizden kopacağız,
 İlla ki ölümden,
 Belki de başka sebepten,
İşte o zaman kopacak kıyamet!
Çocuklarımız aramazsa.
 Birbirimizi kıskanıyoruz,
 Evet sevdiğimiz için.
Kendini bize adanmış,
Yemez yedirir giyemez giydirir,
Evimizin anası.
 Dünya rekoru olabilir,
 Şenenin üçyüz atmış beş gününün,
 Üç yüz günü kavgalıyız.
Buna rağmen otuz üç yılımızı bitirdik.
Nasıl bir inatsa,
Kavgamızın sonunda,
Özür dileyen ben olmuşumdur.
 Be kadın, bu kadar münakaşada,
 Hiç mi hatan yok?
Bir insana düşmanlık edeceksen,
Cahil kadın nasip olsun de.
Başka söze ne gerek var?
 Bizim tartışmamız parasızlıktan değil,
 Malımız,devlet güvencemiz,
Akrabamız, çevremiz de var.
Bunun tek sebebi cahillik
 Kendi dediğinden başkasını kabul etmeyen,
 Asla esneklik göstermeyen,
 Dediğim dedik diyen,
 Evet bu bizim anamız,avradımız,yarımız.

İsmail Ersin Dalgıç

30 Şubat, 2004

İsmail Ersin Dalgıç

Yemin

Sayın Nazım Hikmet Ran,
Saygıyla eğilmem lazım önünde ah,
Seni okudukça beni tanıdım.

Sanki yeni insan, yeni biri oluyorum,
Seni her keşfettikçe, dünyayı kucaklıyorum.

Sanki evren bana küçük geliyor.
Sanki usumda ışık yeni bir gün doğumuyum.

Öyle anladım ki seni tanımasaydım,
Kalmış olacaktım karanlıkta.

Nasıl bir dünya görüşü,
Nasıl bir evrensel bakış,
Çektiğin eziyet cezaevi ve sürgün.

Yinede gülerek hiç yaşamamış gibi,
Eşitlikten paylaşmadan yana olman.
Kaç tane insanda vardır sendeki bu cevher.

İyi ki doğmuşsun erken öldün,
Senden çok yaşayan çoğu insandan,
Daha çok ömürlü daha çok çoğalacaksın.

Ah benim talihsiz başım,
Sıralarında tanısaydım seni ilk okul.
Benim elimde mi ki şartların gözü kör olsun.

İkına sıkıla yazdığım dizeler için üzgünüm,
Doyurucu olmadı biliyorum,
Bağışla beni ne olursun.

Sen ki insanlık kardeşlik bayrağını,
Son nefesine kadar taşıdın,
En zor koşullarda da olsa.

Ben ki bu düşünceyi,
Ölünceye kadar taşımazsam yeminler olsun.

İsmail Ersin Dalgıç

9 Haziran, 2004

İsmail Ersin Dalgıç